

[Villemoes.]

centre, København og Aarhus, er måske af og til noget handikappet på visse områder, og derfor håber jeg, at en sådan ny lovgivning ikke skal komme til at virke hindrende på en ellers naturlig udvikling.

Det ærede medlem hr. Sæderup var netop inde på dette spørgsmål, og den højtærede handelsminister har også nævnt det og fremhævet, at man de steder, hvor undervisning er påbegyndt under noget, primitive forhold er måske for meget sagt, men ikke så gunstige forhold som her i København, skal man kunne fortsætte, og også jeg betragter det som en given ting, at således bør det være. Jeg er ikke uenig med handelsministeren i, at en undervisning i forskellige fag presset sammen på en enkelt dag kan virke mindre godt, men der har altså under de mindre forhold ikke været anden vej ud, og om den ungdom indenfor handelen, der i 1951 slider og ofrer så meget, som den gør, for at perfektionere sig og dygtiggøre sig ved rejser til en naboby, hvor en sådan skole er etableret, og må tage timevis med toget eller andre befordringsmidler i deres fritid, f. eks. weekenden, og derefter skal hjem igen og slide i den forretning, i hvilken de er ansat — og det kender jeg adskillige eksempler på —, om den ungdom kan man kun udtale sin beundring.

Derfor vil jeg håbe, når nu loven forhåbentlig om meget kort tid er vedtaget, at man fra handelsministeriets side også fortsat vil se med så milde øjne som muligt på de skoler, der ikke har de allerbedste betingelser for at kunne drive en sådan undervisning, hvorved de unge mennesker kan få afgang og derefter har lov til at betegne sig som HD. eller HA.

Man siger, at teori er eet, praksis noget andet, og det er vel rigtigt, men jeg tror i alt fald som gammel købmand at vide, at det er godt, når teori og praksis kan følges ad. Når, som i disse åringer, verden er af lave, kommer ganske vist den solidt udstyrede, den godt praktisk og teoretisk vidende handelsmand ikke til sin fulde ret, men hvor mørkt dette end kan synes, er det dog en afgjort nødvendighed, at vi også her i landet hjælper til, at den ungdom, der har lyst og evner, får den bedst mulige adgang til at uddanne og perfektionere sig. Jeg ser i dette lovforslag en hjælp hertil og anbefaler det til videre fremme.

Aage Johansen: Det lovforslag, der er forelagt her, er udarbejdet på grundlag af betænkningen fra det af ministeren for handel, industri og søfart den 26. oktober 1949

nedsatte udvalg og senere gennemdrøftet i et folketingsudvalg og har altså været genstand for en grundig overvejelse og fremtræder nu i en sådan form, at jeg tror, man kan sige, at der er taget hensyn til alle de forskellige interesser på en sådan måde, at der er almindelig tilfredshed med lovforslaget.

Det er givet, at en lov som denne kun kan angive rammerne for statens forhold til handelshøjskolerne, og derfor vil jo meget afhænge af, hvorledes loven administreres. Især har § 3, som den højtærede handelsminister og også den foregående ærede ordfører har været inde på, vakt nogen bekymring udenfor hovedstaden.

Ifølge denne paragraf skal der af handelsministeren udfærdiges nærmere bestemmelser om adgangsbestemmelser, undervisningsplaner og eksamensordninger. Af den betænkning, der er afgivet af det af handelsministeren nedsatte udvalg, fremgår det, at man tilråder en så ensartet undervisning og eksamensordning som muligt for hovedstad og provins, og man peger her på det uheldige i, at der visse steder i provinsen kun påbegyndes kursus hvert andet år, og at man enkelte steder af praktiske grunde har samlet undervisningen på en enkelt dag om ugen.

Da det jo ofte er under vanskelige forhold, undervisningen må foregå i provinsen, både med hensyn til at skaffe kvalificerede lærere og den ofte ret anspændte økonomi, vil det antagelig flere steder være umuligt at opfylde de krav, som udvalgets betænkning anbefaler, og jeg vil derfor meget gerne henstille til den højtærede handelsminister, hvor det er muligt i de kommende bestemmelser om disse så alvorlige spørgsmål for undervisningen i provinsen, at finde frem til en form, som tager hensyn til de specielle forhold, der ofte gør sig gældende for de mindre handelshøjskoler, uden at dette selvfølgelig må gå ud over undervisningens karakter og kvalitet.

Jeg skal med disse få bemærkninger tilsige den højtærede minister mit partis velvillige støtte til hurtig gennemførelse af lovforslaget.

Anna Westergaard: Den udvikling, der ligger bagved det foreliggende lovforslag, er såre interessant og i mange måder oplysende. Forslaget betegner en slags afslutning og et højdepunkt for en stand, der gennem årene ved eget initiativ har rejst og gennemført kravet om større uddannelse, flere kundskaber, mere viden for sine medlemmer, gennem handelsskolerne til de højskoler for handel, der nu her søges